

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Baricovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: **K. H.**, nar. X., bytom H., *zastúpeného JUDr. P. K., advokátom, advokátskej kancelárie so sídlom R.*, proti žalovanému: **Colnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Mierová 23, Bratislava**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 19118/2009-1214 z 5. mája 2009 na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. februára 2010 č. k. 7S/72/2009-39, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 17. februára 2010 č. k. 7S/72/2009-39 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. 19118/2009-1214 z 5. mája 2009 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalobcovi náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach (ďalej iba „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol,

že napadnutým rozhodnutím žalovaného bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. R – 13/2009-5334 z 20. januára 2009, vo veci prepustenia zo služobného pomeru žalobcu a odvolanie bolo zamietnuté s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 4 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých ďalších zákonov (ďalej len „zákon č. 200/1998 Z.z.“). Poukázal na to, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d/ zákona č. 200/1998 Z.z., z dôvodu, že 29. októbra 2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou po vykonanej colnej kontrole cestujúcej nevydal rozhodnutie o zaistení, zhabaní, prepadnutí alebo úschove tovaru, o ktorom bolo pri colnej kontrole zistené, že sa na územie Slovenskej republiky dováža v rozpore s colnými predpismi. Žalobca nepostupoval podľa ustanovenia § 72 a nasl. zákona č. 199/2004 Z.z., tovar nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na pobočke colného úradu, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu. Obdobná situácia nastala aj 2. novembra 2008 a 6. novembra 2008, cigarety nezaevidoval do príslušnej evidencie, tovar bol rozdelený medzi colníkov S., F. a G..

Ďalej krajský súd uviedol, že napadnuté rozhodnutie žalovaného preskúmaval podľa § 247 a nasl. OSP a oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu, ktorého súčasťou bol aj DVD záznam z 29. októbra 2008, 2. novembra 2008 a 6. novembra 2008, rozkazom Ministra financií Slovenskej republiky zo 6. júla 2007 č. 384 15/2007 – 1001. Konštatoval, že podľa rozkazu MF SR č. 384 15/2007-1001 zo 6. júla 2007 bola podľa čl. 4 písm. p/ citovaného rozkazu delegovaná právomoc nadriadených vo veciach služobného pomeru v štátnej službe colníkov colného úradu, v danom prípade na riaditeľa Colného úradu v Čiernej nad Tisou. Z uvedeného dôvodu, rozhodnutie č. R – 13/2009-5334 z 20. januára 2009 bolo vydané v súlade so zákonom.

Za pravdivú nepokladal námietku žalobcu, že nemal možnosť sa vyjadriť k záznamu, prepožičaného od príslušného vyšetrovateľa, na ktorom sa mu preukazovalo protiprávne konanie pri výkone štátnej služby colníka, pretože uvedený záznam bol sprístupnený jeho právnenému zástupcovi.

Pred vydaním rozhodnutia o prepustení žalobcu zo služobného pomeru si riaditeľ colného úradu zaobstaral v súlade s ustanovením § 222 zákona č. 200/1998 Z.z. podklady pre vydanie rozhodnutia, ktoré vyžiadal od MV SR, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby,

4. inšpekčné oddelenie. Uvedené podklady preukazovali protiprávnosť konania žalobcu v štyroch skutkoch uvedených v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu a tieto skutky potvrdzovali DVD záznamy z 29. októbra 2008, 2. novembra 2008 a 6. novembra 2008, s ktorými sa krajský súd mal možnosť oboznámiť. Žalobca, ani jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili, právny zástupca sa písomne ospravedlnil a súhlasil, aby sa konalo bez jeho účasti.

Podľa ustanovenia § 44 ods. 3 písm. h) zákona č. 200/1998 Z.z. colník je povinný dodržiavať služobnú disciplínu, medzi ktorú patrí aj riadne zaevidovať tovar, prechádzajúci cez hranicu daného štátu. V tomto prípade došlo k prepusteniu tovaru cez hranicu Slovenskej republiky bez toho, aby bol zaevidovaný v prvotnej evidencii podľa pokynu VPCÚ Čierna nad Tisou, čo žalobca nepopieral. V služobnej miestnosti colníka sa nekompetentným osobám posúval tovar, bez jeho riadneho zaevidovania v prvotnej evidencii, ktorý by inak patril pod colný dohľad. Z uvedeného dôvodu krajský súd uzavrel, že došlo k protiprávnemu konaniu žalobcu a bola splnená podmienka pre použitie § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z. v nadväznosti na § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona č. 200/1998 Z.z..

Krajský súd ďalej poukázal na skutočnosť, že uvedené dôkazy boli zabezpečené prostredníctvom vyšetrovacieho orgánu činnom v trestnom konaní. Avšak konanie o prepustení colníka zo služobného pomeru je konaním samostatným, nezávislým na výsledku z trestného konania, ak je preukázaná skutková podstata § 44 ods. 3 písm. a), b), g), h) zákona č. 200/1998 Z.z.. Nedošlo teda ani k porušeniu ústavných práv žalobcu, ktoré súvisia s čl. 46 a čl. 47 Ústavy. Konanie o prepustení colníka zo služobného pomeru upravuje špeciálne zákon č.200/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 prvá veta OSP tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) rozhodnutie žalovaného Colného riaditeľstva SR z 5. mája 2009, vedeného pod sp. zn. 19118/2009, ako aj rozhodnutie riaditeľa Colného úradu v Michalovciach z 20. januára 2009, vedeného pod sp. zn. R-13/2009-5334 zruší a vec vráti prvostupňovému

orgánu na ďalšie konanie a zároveň zaviazá žalovaného zaplatiť mu náhradu trov právneho zastúpenia. V odôvodnení odvolania namietal, že dôvody uvedené v rozhodnutí správneho orgánu nie sú v súlade s Ústavou, zákonmi a ostatnými právnymi predpismi a nariadeniami, teda rozhodnutie je nezákonné, má závažné formálne a procesné vady, nerešpektuje základné zásady správneho konania, má aj závažné hmotnoprávne vady, rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a žiadne konkrétne skutočnosti nenasvedčujú o opodstatnenosti jeho prepustenia zo služobného pomeru. V konaní bolo nesporné len to, že vo vzťahu k žalobcovi sa viedlo trestné konanie. Ďalej namietal, že v predmetnej veci o jeho prepustení zo služobného pomeru rozhodoval riaditeľ Colného úradu v Michalovciach, a nie služobný úrad, ktorým je Colný úrad v Michalovciach, rozhodoval teda nepríslušný, neoprávnený orgán.

K zvlášť hrubému porušeniu procesnoprávneho postupu a porušeniu základných práv žalobcu ako účastníka konania došlo aj tým, že síce oprávnený orgán začal konanie 15. januára 2009, ktoré mu aj 15. januára 2009 v súlade so zákonom oznámil, ale následne mu však neboli predložené žiadne zadovážené dôkazy. Týmto žalovaný porušil základné práva žalobcu, a to právo vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia a spôsobu jeho zistenia, navrhnúť doplnenie dokazovania a právo vyjadriť sa ku všetkým okolnostiam a dôkazom o nich. Vadou vydaného rozhodnutia je aj skutočnosť, že ako dôkaz podľa riaditeľa Colného úradu v Michalovciach, slúžia výpisky riaditeľa colného úradu zo zvukového a obrazového záznamu, ktorý mu sprístupnil vyšetrovateľ ešte predtým, ako boli podľa osobitného právneho predpisu „sprocesnené“ takže nemôžu byť v žiadnom prípade použité ako dôkaz ani v tomto konaní, navyše mu neboli predložené, takže mu bolo odopreté aj jeho najzákladnejšie právo účastníka konania, vyjadriť sa k tomuto dôkazu. Takýmto konaním riaditeľa Colného úradu v Michalovciach, došlo k hrubému porušeniu ustanovenia § 220, § 221 ods. 1, ods. 2, ako aj § 227 ods. 1, ods. 2 ods. 3, ods. 4 zákona č. 200/1998 Z.z.. Namietal tiež, že v rozhodnutiach správnych orgánov chýba deň, kedy sa o skutku nadriadený dozvedel. Tvrdil, že mu bolo upreté právo byť prítomný na prejednávaní veci osobne alebo v zastúpení zvoleného právneho zástupcu a doteraz nebol vyrozumiený o druhostupňovom konaní a nebolo mu doručené druhostupňové rozhodnutie.

Z námietok uvedených v žalobe sa súd zaoberal len námietkou o nezákonnosti získaných a predkladaných dôkazoch – DVD záznamoch, ako aj skutočnosťou, že s nimi žalobca ako účastník konania nebol oboznámený.

Najpresvedčivejším dôkazom nesprávneho zistenia skutkového stavu veci a nesprávneho vyhodnotenia zákonnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu zo strany krajského súdu je konštatovanie v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého dôkazy (nahrávky) boli zabezpečené v súlade so zákonom, a to podľa ustanovenia § 227 zákona č. 200/1998 Z.z.. Paradoxom však ostáva, ako mohol nadriadený takýto dôkaz, nahrávku, zaobstarat', keď táto v čase jeho zadováženia nadriadeným bola utajovanou skutočnosťou. Okrem toho bol a je v cudzom jazyku a nikto predmetnú nahrávku do dnešného dňa nepretlmočil do štátneho jazyka. Ostáva preto nepochopiteľné, ako sa s takýmto nezákonným dôkazom mohol bez toho, aby porušil zákon, oboznámiť aj krajský súd a tento dôkaz dokonca bral ako základ pre svoje rozhodnutie, ktorým žalobu zamietol.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť. Zdôraznil, že žalobca svojim konaním zvlášť hrubo porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť, a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože sa nezdržal konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť colnej správy v očiach verejnosti alebo ohroziť dôveru v tento zbor. Je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval colník, ktorý nie je čestný a disciplinovaný, ktorý nedodríava povinnosti uložené mu zákonom a neriadi sa právnymi predpismi a rozkazmi nadriadeného. Konanie žalobcu bolo nevyvrátiteľne preukázané viacerými dôkazmi, najmä však použitými informačno-technickými prostriedkami a ich využitie bolo realizované zákonným spôsobom na základe rozhodnutia sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku. O výsledkoch použitia informačno-technických prostriedkov a konaní žalobcu sa presvedčil osobne riaditeľ Colného úradu Michalovce, keď mu vyšetrovateľ sekcie kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky sprístupnil zvukový a obrazový záznam z výkonu štátnej služby na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou, o čom riaditeľ Colného úradu Michalovce spísal úradný záznam, ktorý je dôkazným prostriedkom.

Predmetný zvukový a obrazový záznam jednoznačne preukazuje konanie žalobcu opísané vo výroku rozhodnutia správneho orgánu. Námietku žalobcu, že v čase konania vo veci prepustenia zo služobného pomeru mu nebolo umožnené sa k dôkazným prostriedkom vyjadriť považoval žalovaný za zavádzajúcu a nepravdivú a dodal, že žalobou napadnuté rozhodnutie vydal 5. mája 2009. Ešte 15. januára 2009 bola daná žalobcovi možnosť vyjadriť sa k uzneseniu vyšetrovateľa ministerstva vnútra (ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008 z 8. decembra 2008), v ktorom boli uvedené skutky, ktorých sa mal dopustiť v dňoch 29. októbra 2008, 2. novembra 2008 a 6. novembra 2008. Do zápisnice však uviedol, že sa vyjadrovať nebude. V rámci odvolacieho konania mu bola 22. apríla 2009 v Michalovciach daná možnosť, a rovnako jeho právnemu zástupcovi, oboznámiť sa s dôkazným materiálom získaným počas konania vrátane zvukového a obrazového záznamu preukazujúceho konanie žalobcu. Súčasne bol oboznámený o možnosti vyjadriť sa k úradnému spisu (dôkazovému materiálu), urobiť si z neho poznámky, výpisky, a tiež bol oboznámený o možnosti navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Na svoju obranu ani v tomto prípade neuviedol dôkazy, ktorými by preukázal, že skutok sa nestal.

Žalovaný ďalej upozornil, že sankciu za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nie je možné stotožňovať s trestnoprávnou zodpovednosťou. Zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. V prípade žalobcu nebola riešená otázka, či spáchal, alebo nespáchal trestný čin, pretože konanie vo veci prepustenia colníka podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z. prebieha nezávisle od trestného konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods.1 OSP).

V prejednávanej veci bolo úlohou súdu preskúmať na základe žaloby zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu – Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 19118/2009-1214 z 5. mája 2009, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie riaditeľa Colného úradu v Michalovciach č. R–13/2009-5334 z 20. januára 2009.

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou tvorí aj administratívny spis žalovaného najvyšší súd zistil, že rozhodnutím z 20. januára 2009 č.: R-13/2009-5334 riaditeľ Colného úradu v Michalovciach prepustil podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z. zo služobného pomeru colníka npor. H. K. v stálej štátnej službe, vo funkcii odborný colný referent Pobočky Colného úradu Čierna nad Tisou, služobného úradu Colný úrad Michalovce, miesto výkonu štátnej služby Čierna nad Tisou z dôvodu, že zvlášť hrubým spôsobom porušil základné povinnosti colníka stanovené v § 44 ods. 3 písm. a), b), g) a h) zákona č. 200/1998 Z.z., a to tým, že

dňa 29.10.2008 spolu s colníkom F. odniesol zo služobnej miestnosti na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou v služobnej brašne štyri kartóny cigariet nezistenej značky, štyri krabičky cigariet nezistenej značky a fľašu alkoholu nezistenej značky, ktoré nezaevidoval do prvej evidencie,

dňa 2.11.2008 na stanovisku č. 1 na hranici medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou v Čiernej nad Tisou potom, čo si s colníkom S. a colníkom P. rozdelili kartón cigariet, tieto cigarety nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na Pobočke colného úradu Čierna nad Tisou, čím umožnil, aby tento tovar unikol spod colného dohľadu,

dňa 6.11.2008 potom, čo zistil, že vo vlakovej súprave vstupujúcej na územie Slovenskej republiky bol nájdený jeden kartón cigariet ako vec opustená, tento kartón cigariet nezaevidoval do príslušnej evidencie vedenej na Pobočke colného úradu Čierna nad Tisou, ale tento kartón cigariet rozbalil a rozdal colníkom S., F. a G., čím umožnil, aby tento kartón cigariet unikol spod colného dohľadu.

Riaditeľ colného úradu vo svojom rozhodnutí skonštatoval, že uvedeným konaním žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Služobný pomer končil dňom doručenia rozhodnutia v zmysle ust. § 185 ods. 3 zákona č. 200/1998 Z.z. po prerokovaní vo výbore ZV OO pri Colnom úrade Michalovce 20. januára 2009 podľa § 215 ods. 2 písm. c / zákona č. 200/1998 Z.z..

Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutím z 5. mája 2009 č. 19118/2019-1214 ako odvolací správny orgán rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Michalovce potvrdil a v odôvodnení rozhodnutia sa nestotožnil s námietkou žalobcu, že skutkový stav bol zistený nezákonným spôsobom. Keďže rozhodnutie bolo vydané na základe objektívne zisteného skutkového stavu veci, v odvolacom konaní neboli zistené dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Žalobca počas konania pred správnymi orgánmi, krajským súdom, ako aj v odvolaní namietal príslušnosť prvostupňového správneho orgánu, nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktoré bolo založené aj na nezákonne získaných dôkazoch, nesprávne právne posúdenie veci a že mu bola odňatá možnosť konať pred správnymi orgánmi.

Príslušnosť správneho orgánu vo veci konať je podmienkou konania. Uvedenú právnu otázku krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia správne posúdil. Pre úplnosť však najvyšší súd uvádza, že podľa § 221 zákona č. 200/1998 Z.z. je na konanie v prvom stupni vo veciach služobného pomeru príslušný minister a v prípadoch uvedených v tomto zákone nadriadený. Od 1. júla 2007 nadobudol účinnosť rozkaz ministra financií Slovenskej republiky č. 2/2007 zo 6. júla 2007 (označený aj pod č. 384 15/2007-1001), ktorým určil rozsah právomoci nadriadených vo veciach služobného pomeru v štátnej službe colníkov (personálna a disciplinárna právomoc) na vykonanie ustanovení zákona číslo 200/1998 Z.z., ktorého neoddeliteľnou súčasťou je príloha. Podľa čl. 4 písm. p) prílohy uvedeného rozkazu riaditeľ colného úradu prepúšťa zo služobného pomeru colníkov vo svojej ustanovenej pôsobnosti podľa § 183 zákona. Žalobca bol v služobnom pomere s Colným úradom

v Michalovciach, preto riaditeľ tohto úradu bol príslušný prepustiť žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 zákona č. 200/1998 Z.z..

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca bol 9. decembra 2008 vzatý do väzby a bolo mu vznesené obvinenie okrem iného aj zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Obvinenie bolo žalobcovi vznesené na základe obrazového a zvukového záznamu, ktorý bol vyhotovený vyšetrovateľom na základe príkazu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku. Riaditeľ colného úradu po oboznámení sa s uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, Odbor inšpekčnej služby, 4. inšpekčné oddelenie sp. zn.: ČVS: SKIS-130/IS-4-V-2008), na základe ktorého bol žalobca vzatý do väzby, v zmysle § 222 zákona č. 200/1998 Z.z. požiadal 19. decembra 2008 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky listom č. 50220/2008.5334 o sprístupnenie dôkazových materiálov (obrazový a zvukový záznam). Dôkazový materiál Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sprístupnilo riaditeľovi colného úradu dňa 7. januára 2009. Následne riaditeľ colného úradu o zistených skutočnostiach zachytených na obrazovom a zvukovom zázname spísal úradný zápis č. 7845/2009-5300-INT. Uvedený záznam a z neho vyhotovený zápis dokumentuje výkon služby žalobcu na pobočke colného úradu Čierna nad Tisou 29. októbra 2008, 2. novembra 2008 a 6. novembra 2008. Na základe sprístupneného zvukového a obrazového záznamu a kontrolou prvotnej evidencie riaditeľ colného úradu zistil, že zaistený tovar nebol zaevidovaný a začal konanie vo veci skončenia služobného pomeru voči žalobcovi. Z obsahu zápisnice napísanej 15. januára 2009 v Ústave pre výkon väzby v Košiciach vyplýva, že žalobca bol oboznámený s predmetom konania, pričom uviedol, že k veci sa vyjadrovať nebude, keďže jemu ani jeho zástupcovi neboli predložené dôkazné materiály. Žalovaný tvrdil, že 22. apríla 2009 oboznámil zástupcu žalobcu s kompletným spisovým materiálom na Colnom úrade v Michalovciach, vrátane zadovážených dôkazov. Žalobca a jeho zástupca svoju účasť na pojednávaní pred krajským súdom ospravedlnili a súhlasili, aby krajský súd konal v ich neprítomnosti. Skutočnosť, že zástupca žalobcu bol oboznámený s podkladmi rozhodnutia uviedol aj krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, avšak štúdiom spisu najvyšší súd zistil, že k prijatiu tohto záveru chýba dôkaz (zápisnica, záznam o nahliadnutí do spisu), ktorý by tvrdenú skutočnosť žalovaného potvrdil.

Podľa § 1 zákona č. 200/1998 Z.z. tento zákon upravuje štátnu službu colníkov a právne vzťahy súvisiace so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Podľa § 222 ods. 1, ods. 2 uvedeného zákona oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si pre rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 226 ods. 2 uvedeného zákona účastníci konania majú právo nahliadať do spisov s výnimkou protokolov o hlasovaní a robiť si z nich výpisy.

Podľa § 227 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 uvedeného zákona za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a ohliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

V zmysle vyššie citovaných ustanovení správny orgán rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Je teda povinnýrobiť záver o skutkovom a následne aj právnom stave veci len na základe skutočností, ktoré vyplývajú zo skutočností preukázaných v konaní. Odôvodnenie jednotlivých výrokov jeho rozhodnutia teda musí vyplývať z obsahu spisu

(podania účastníkov, vykonané dokazovanie a pod.). Podľa ustálenej judikatúry súdov pod odňatím možnosti konať pred správnym orgánom a súdom (§ 221 ods. 1, písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Pokiaľ teda správny orgán rozhodol bez oboznámenia žalobcu či jeho zástupcu so zadováženými dôkazmi, bez vykonania dôkazov, ktoré tvorili podklad rozhodnutia, nemožno jeho rozhodnutie považovať za také, ktoré zodpovedá obsahu spisu a vychádza z riadne zisteného skutkového stavu veci a uvedeným postupom bola žalobcovi tiež odňatá možnosť konať pred správnym orgánom.

Nakoľko nesprávny procesný postup žalovaného spočíva v tom, že nevykonal dôkazy k návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a neumožnil mu v tomto smere sa obhajovať, je takou vadou konania, ktorá mala za následok nezákonné rozhodnutie vo veci (v rozpore s § 222 ods. 1, ods. 2. § 226 ods. 2 a § 227 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 200/1998 Z.z.) a súčasne sa žalobcovi týmto postupom odňala možnosť konať pred správnym orgánom a súdom, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť (§ 250ja ods. 3 prvá veta OSP) tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný po odstránení vyššie vytknutých pochybení opäť vec meritórne v medziach odvolania žalobcu prejedná a o nej rozhodne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, žalobcovi náhradu týchto trov nepriznal, nakoľko, hoci si túto v odvolaní uplatnil, v zákonom stanovenej lehote ju nevyčíslil (§ 151 ods. 2 OSP), pričom žalobca je od platenia súdneho poplatku oslobodený (§ 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov – ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) a okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú. Nakoľko žalobca zaplatil za žalobu súdny poplatok vo výške 99,50 eura v kolokoch (č. 1. 1) bude úlohou prvostupňového súdu rozhodnúť o jeho vrátení (§ 11 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie : Proti tomuto rozsudku **n i e j e** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. mája 2011

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová